

ԲՈՒՅԱՆՈՐԿԱՌԻՄՈՒԹՅՈՒՆ

Պոլսյի եւ զաւաններս համար	տաշեկան.	140 Ղրօ
" " "	վերամասնայ,	70 "
" " "	եռամասնայ,	40 "
Օսար երկիրքերու համար	տաշեկան,	60 Տփ
" " "	վերամասնայ,	20 "

Դրամի փոխարեւ փութալի փուլ կ'ընդունուի, 115
ղրուի փուլը 100 զրուի հետուով:

**Տեղական դրաստի ծախք բաժանագինումն
կը վերաբերի :**

Մանուցման համար պէտ է կէսի ուղղակի
խնայարատւուն:

20 **ФУРУ**

ուածք մը կ'ուղղեն պատեն կախաւած
ցուցակներուն վրայ, և փնտռած անուն-
ինի քսանկնուն պէս՝ բոլորութեան կը
խառնուին:

Այս հակադրութիւն խորթ՝ չ'երեւար
սակոյն. դէմքեր ամէնքն ալ հետաքրքր-
ութեան և յոյսերի երկուդի արտայայ-

ԱՆՔԻՄՔԵՆՆԻ ԱՆՔԻՄՔԵՆՆԻ

Այսինքն, մարդ ժողովարար գիտի թէ՛ էրը մանուկները ո՛ւնէ տրուած պատուէրէն որ զէմ մեղանաւ կամ անմեղանգ գտնուած ըլլած բացակայութեանդ առեւն, զիբարձր զինքն ունի ինչպիսեւ իսկ զերաւ՝ է՛ն դեմաւորը որ որ ըլլայ զէմը կը մտնէ ու զեն շէր ընդդ, եւ րան չըն ընդդինը կըլիտըր յանկեղծ մը կը մտնայ նայն իսկ զըլիտըր չըն մըն ալ կըլիտըր ա նըր։

Ճիշդ այս տղայական խոստովանութեան մէջ նախակցութիւնը ճշգրէ չէր գտնուէր կարգ մը գրողներուն այն, գրութեան մէջ (որուն եզական վարչարար կը Պոլսոյ թերթի մը մէջ), որով իրենքիքին պարտաւոր կը գտնա՝ ամէն սոցալում որ ըլլէ ձեռք առնէ, նախ յայտարարուէր թէ իրէն չէա անկողնակալ է անպատ, եւ ուրուն համար փառաբանելու ալ տէրքը կը զգայ ու չէա այս անհայտ յոգեմբխիւր ինչո՞ւ այ իրէք գիշերք արարա՝ ցեղեղ ներուամ ճիգը... չշատնուած տարակոյնքներու զէմ։

Նայել չէ՝ թերթներուն մէջ իրենք տարակոյնքը օգտուած որ հրատարակուած առեւնին՝ անպատու կարծեալուն ազատութեան գերազանցաւ գեղանկարող ու յորդող ըլլալին՝ հայկական պէնթոն ըզդդարին... Բէն չարտաւիթը աւելի զրաւան ըլլայ քան զարգավորանալ։

Հապա մը կարգ մը նորեկներուն ինչ ըսելի, որոնք առնուտ անձնական ինքնատուրեան համար տարուէ տարի, օրէ օր համ զուգ պիտիւն չեն քաշուէր ե զոր պարսկէն կը կարծեն իրենց անտեղի խոստովանութեաներով, միջնեղ ճնարարող աւելի շնորած կ'ըլլան՝ Այս կարգէն չէ՛ր վերելու Պոլսական թերթին մէջ պարեն մը ոչ թէ քննադատութիւնը յոյն զէմ, որչափ ալ տկար ըլլար, առաւելութիւն մը չէինք կրնար ունենալ, այլ բաւական () ինքնատուր նոր նրատարակուած Ալեքսանդրաբի Գործնական Բնարարութեան մասին ե մեծաւաղէ պէ ձխարեւ նախարար ե ինքնազգայ անչառութեան, որ ծիծաղ պատճառած է Պոլսէ հոռու՝ զաւատներու մէջ ալ, ինչպէս հոս Ատուրդարի մէջ։

Բոլոր այս բաները միկն շնորած մտնուելներու տպաւորութեան լիւտ տարբերութիւն մը չունին, ժողովուրդըը առաւելու կարող ունի՝ իր ատուքինը, միաբնումը եր սխալը (ընթերցի մէջ այս բառը տարբեր է...) կը ճանչնայ։

Այն, մեր այդ կարգի հրապարակա գիրքներն իրենցից քննադատութե եր արդեք մէկիկ պիտի ձգեն այդ ընթացքը — յօդուած կ'ըլլուէր զրուած միկուտային ճիշդ այն գրութեմբխիւր, որուն համար Սիկապ կ'ընէ... մէկբարելու ծախքներն մէջն է... անքանիսմ հրապարտութիւնը։

ԱՆՔԻՄՔԵՆՆԻ ԱՆՔԻՄՔԵՆՆԻ

ԱՆՔԻՄՔԵՆՆԻ ԱՆՔԻՄՔԵՆՆԻ

Այսինքն, մարդ ժողովարար գիտի թէ՛ էրը մանուկները ո՛ւնէ տրուած պատուէրէն որ զէմ մեղանաւ կամ անմեղանգ գտնուած ըլլած բացակայութեանդ առեւն, զիբարձր զինքն ունի ինչպիսեւ իսկ զերաւ՝ է՛ն դեմաւորը որ որ ըլլայ զէմը կը մտնէ ու զեն շէր ընդդ, եւ րան չըն ընդդինը կըլիտըր յանկեղծ մը կը մտնայ նայն իսկ զըլիտըր չըն մըն ալ կըլիտըր ա նըր։

Ճիշդ այս տղայական խոստովանութեան մէջ նախակցութիւնը ճշգրէ չէր գտնուէր կարգ մը գրողներուն այն, գրութեան մէջ (որուն եզական վարչարար կը Պոլսոյ թերթի մը մէջ), որով իրենքիքին պարտաւոր կը գտնա՝ ամէն սոցալում որ ըլլէ ձեռք առնէ, նախ յայտարարուէր թէ իրէն չէա անկողնակալ է անպատ, եւ ուրուն համար փառաբանելու ալ տէրքը կը զգայ ու չէա այս անհայտ յոգեմբխիւր ինչո՞ւ այ իրէք գիշերք արարա՝ ցեղեղ ներուամ ճիգը... չշատնուած տարակոյնքներու զէմ։

Նայել չէ՝ թերթներուն մէջ իրենք տարակոյնքը օգտուած որ հրատարակուած առեւնին՝ անպատու կարծեալուն ազատութեան գերազանցաւ գեղանկարող ու յորդող ըլլալին՝ հայկական պէնթոն ըզդդարին... Բէն չարտաւիթը աւելի զրաւան ըլլայ քան զարգավորանալ։

Հապա մը կարգ մը նորեկներուն ինչ ըսելի, որոնք առնուտ անձնական ինքնատուրեան համար տարուէ տարի, օրէ օր համ զուգ պիտիւն չեն քաշուէր ե զոր պարսկէն կը կարծեն իրենց անտեղի խոստովանութեաներով, միջնեղ ճնարարող աւելի շնորած կ'ըլլան՝ Այս կարգէն չէ՛ր վերելու Պոլսական թերթին մէջ պարեն մը ոչ թէ քննադատութիւնը յոյն զէմ, որչափ ալ տկար ըլլար, առաւելութիւն մը չէինք կրնար ունենալ, այլ բաւական () ինքնատուր նոր նրատարակուած Ալեքսանդրաբի Գործնական Բնարարութեան մասին ե մեծաւաղէ պէ ձխարեւ նախարար ե ինքնազգայ անչառութեան, որ ծիծաղ պատճառած է Պոլսէ հոռու՝ զաւատներու մէջ ալ, ինչպէս հոս Ատուրդարի մէջ։

Բոլոր այս բաները միկն շնորած մտնուելներու տպաւորութեան լիւտ տարբերութիւն մը չունին, ժողովուրդըը առաւելու կարող ունի՝ իր ատուքինը, միաբնումը եր սխալը (ընթերցի մէջ այս բառը տարբեր է...) կը ճանչնայ։

Այն, մեր այդ կարգի հրապարակա գիրքներն իրենցից քննադատութե եր արդեք մէկիկ պիտի ձգեն այդ ընթացքը — յօդուած կ'ըլլուէր զրուած միկուտային ճիշդ այն գրութեմբխիւր, որուն համար Սիկապ կ'ընէ... մէկբարելու ծախքներն մէջն է... անքանիսմ հրապարտութիւնը։

ԱՆՔԻՄՔԵՆՆԻ ԱՆՔԻՄՔԵՆՆԻ

ԱՆՔԻՄՔԵՆՆԻ ԱՆՔԻՄՔԵՆՆԻ

Այսինքն, մարդ ժողովարար գիտի թէ՛ էրը մանուկները ո՛ւնէ տրուած պատուէրէն որ զէմ մեղանաւ կամ անմեղանգ գտնուած ըլլած բացակայութեանդ առեւն, զիբարձր զինքն ունի ինչպիսեւ իսկ զերաւ՝ է՛ն դեմաւորը որ որ ըլլայ զէմը կը մտնէ ու զեն շէր ընդդ, եւ րան չըն ընդդինը կըլիտըր յանկեղծ մը կը մտնայ նայն իսկ զըլիտըր չըն մըն ալ կըլիտըր ա նըր։

Ճիշդ այս տղայական խոստովանութեան մէջ նախակցութիւնը ճշգրէ չէր գտնուէր կարգ մը գրողներուն այն, գրութեան մէջ (որուն եզական վարչարար կը Պոլսոյ թերթի մը մէջ), որով իրենքիքին պարտաւոր կը գտնա՝ ամէն սոցալում որ ըլլէ ձեռք առնէ, նախ յայտարարուէր թէ իրէն չէա անկողնակալ է անպատ, եւ ուրուն համար փառաբանելու ալ տէրքը կը զգայ ու չէա այս անհայտ յոգեմբխիւր ինչո՞ւ այ իրէք գիշերք արարա՝ ցեղեղ ներուամ ճիգը... չշատնուած տարակոյնքներու զէմ։

Նայել չէ՝ թերթներուն մէջ իրենք տարակոյնքը օգտուած որ հրատարակուած առեւնին՝ անպատու կարծեալուն ազատութեան գերազանցաւ գեղանկարող ու յորդող ըլլալին՝ հայկական պէնթոն ըզդդարին... Բէն չարտաւիթը աւելի զրաւան ըլլայ քան զարգավորանալ։

Հապա մը կարգ մը նորեկներուն ինչ ըսելի, որոնք առնուտ անձնական ինքնատուրեան համար տարուէ տարի, օրէ օր համ զուգ պիտիւն չեն քաշուէր ե զոր պարսկէն կը կարծեն իրենց անտեղի խոստովանութեաներով, միջնեղ ճնարարող աւելի շնորած կ'ըլլան՝ Այս կարգէն չէ

լորտիւն մեղմացած են, ինչ որ կը պարտինք նախորդ տարիներու բաղդատմամբ կանխած անձրեւի մէկ քանի բարեբար ու

